

დანიელის წიგნი — ნომერი თოთხმეტი

დანიელის წიგნი, თავი მეორე — შეჯამება და დასკვნა, ნაწილი პირველი

Jeff Pippenger

2023-12-09

„გამოცხადებაში ბიბლიის ყველა წიგნი ერთდება და სრულდება. აქ არის დანიელის წიგნის შემავსებელი.“ მოციქულთა საქმეები, 585.

ჭეშმარიტება, რომელსაც იოანე „იესო ქრისტეს გამოცხადებად“ ასახელებს, და რომელსაც იუდას ტომის ლომი 2023 წლის ივლისიდან თავის ხალხს უხსნის, სრულყოფილებამდე მაშინ მიჰყავს, როდესაც დანიელის წიგნი გამოცხადების წიგნთან ერთად განიხილება. დანიელის წიგნის მეორე თავი წარმოადგენს მეორე ანგელოზის უწყებას უკანასკნელი დღეების მხეცის ხატის გამოცდის კონტექსტში. იგი განსაზღვრავს გამოცდის პროცესს და გამოცდის განსაზღვრულ პერიოდს.

დანიელის წიგნის მეორე თავის პერიოდი და პროცესი, რომელიც დანიელის ტყვეობის სამოცდაათი წლით იყო წარმოდგენილი, მიღწერითულ ისტორიაში პროტესტანტთა გამოცდის პერიოდს წარმოადგენდა. პროტესტანტებმა თავიანთი გამოცდის პროცესი ვერ გაიარეს და რომის ასულებად იქცნენ. წინასწარმეტყველურად, ასული თავის დედას განასახიერებს; ხოლო რომი წინასწარმეტყველური მხეცია. მათი წარუმატებლობა და ამის შემდგომ რომის ასულებად გარდაქმნა, ჩვენს ამჟამინდელ ისტორიაში მხეცის ხატის გამოცდას განასახიერებს, რადგან ისინი მხეცის ხატად გარდაიქმნენ. ამიტომ, ჩვენი ამჟამინდელი გამოცდის პროცესი წარმოდგენილია დანიელის ტყვეობის სამოცდაათი წლით, და აგრეთვე მეორე ანგელოზის უწყების ისტორიით მიღწერითული მოძრაობის დროს.

მეორე ანგელოზის უწყების ისტორიაში, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო, არსებობს განსაზღვრული პერიოდი და გამოცდის პროცესი, რომელიც სიმბოლურად წარმოდგენილია, როგორც ნაბუქოდონოსორის ხატ-სიზმარი მხეცთა შესახებ; რადგან ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში სამეფო აგრეთვე მხეცია. ნაბუქოდონოსორი და ქალდეველთა რელიგიური ელიტა წარმოადგენენ მათ, ვინც გამოცდას ვერ უძლებს, ხოლო დანიელი და სამი ღირსეული წარმოადგენენ მათ, ვინც გამოცდას წარმატებით გადის. შესაძლოა სხვაგვარად ჩანდეს, მაგრამ ნაბუქოდონოსორის წარუმატებლობა დანიელის მესამე თავში დასტურდება.

გამოცდის პროცესში, რომელიც წარმოდგენილია როგორც დანიელის პირველ, ასევე მეორე თავში, არსებობს განსაზღვრული წინასწარმეტყველური ნიშნულები, რომლებიც თანხვდება იმ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც ახლახან იქნა წარმოდგენილი გამოცხადების წიგნში. პირველ თავში „ათი დღე“ აღნიშნავდა გამოცდის პერიოდს, რომელმაც დანიელი მიიყვანა უფრო მშვენიერი და მსუქანი იერის გამოვლენამდე, რადგან იგი ზეციური საზრდოთი იკვებებოდა, მაშინ როცა საჭურისთა სხვა ჯგუფმა გამოავლინა იმათი სახე, ვინც მეფის საკვებს მიირთმევდა. მეფე წინასწარმეტყველურად არის

სამეფო, და წინასწარმეტყველურად მეფე ან სამეფო ასევე არის მხეცი. ისინი, ვისი სახეც მეფის საკვების ჭამის შედეგებს გამოხატავდა, მხეცის ხატებას გამოხატავდნენ.

დანიელის წიგნის მეორე თავში დანიელი ლოცულობდა, რათა გაეგო ნაბუქოდონოსორის ქანდაკება-სიზმრის დაფარული „საიდუმლო“. მას სჭირდებოდა სცოდნოდა, რა იყო სიზმარი და აგრეთვე რას ნიშნავდა იგი. იგი განასახიერებს უკანასკნელ დღეებში მყოფთ, რომლებიც ესწრაფვიან გაიგონ იესო ქრისტეს გამოცხადების ახდისთან დაკავშირებული საიდუმლოებები, რადგან იესო ქრისტეს გამოცხადების ახდა არის უკანასკნელი წინასწარმეტყველური „საიდუმლო“, რომელიც იხსნება მანამ, სანამ გამოსაცდელი დრო დაიხურება. ყველა წინასწარმეტყველი, დანიელის ჩათვლით, უკანასკნელ დღეებს მიუთითებს. დანიელის ძალისხმევა „საიდუმლოს“ გასაგებად სიცოცხლისა და სიკვდილის საქმე იყო, ისევე როგორც მხეცის ხატის გამოცდა ღვთის ხალხისთვის უკანასკნელ დღეებში.

„უფალმა მკაფიოდ მიჩვენა, რომ მხეცის ხატი გამოისახება მადლის ვადის დახურვამდე; რადგან იგი ღვთის ხალხისთვის იქნება დიდი გამოცდა, რომლის მეშვეობითაც გადაწყდება მათი მარადიული ხვედრი.“ Manuscript Releases, ტომი 15, 15.

დანიელის ლოცვა, როდესაც იგი ცდილობდა „საიდუმლოს“ გაგებას, წარმოადგენს კონკრეტულ გზასანიშნს ღვთის ხალხის უკანასკნელი დღეების ისტორიაში. დანიელის წიგნი გვაწვდის ორ მოწმეს, რომლებიც ამყარებენ „ლოცვის“ გზასანიშნს უკანასკნელ დღეებში. ეს გზასანიშნი განთავსებულია იმ დროით პერიოდში, რომელიც ყოველი რეფორმის ხაზის მეორე უწყებით არის წარმოდგენილი.

ორივე ლოცვის წინასწარმეტყველური გარემო არის სამოცდაათწლიანი ტყვეობა, რომელიც, როგორც სიმბოლო, წარმოადგენს ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის „შვიდ ჟამს“. დანიელის წიგნის მეორე თავში, პირველ მუხლში, სახელი „ნაბუქოდონოსორი“ ორჯერ არის მოხსენიებული; ხოლო წმინდა წერილში სიტყვის გაორმაგება მეორე ანგელოზის უწყების სიმბოლოა.

და-თრი უაითის წერილებში არის რამდენიმე მითითება, რომლებიც დანიელის წიგნის მესამე თავს კვირადღის კანონის სიმბოლოდ ასახელებს. დანიელის წიგნის პირველი თავი ფლობს პირველი ანგელოზის უწყების ყოველ ნიშან-თვისებას, და ჩვენთვის ნათქვამია, რომ მესამე უწყება (დანიელის წიგნის მესამე თავი) ვერ იარსებებს პირველი და მეორე უწყების გარეშე.

მხეცის ხატის გამოცდა ელენ უაიტმა განსაზღვრა როგორც ის გამოცდა, რომელიც უნდა გავიაროთ მადლის ჭამის დახურვამდე და ჩვენს დაბეჭდვამდე. როდესაც დანიელის წიგნის მესამე თავში მუსიკა აჟღერდა, მადლის ჭამი სიმბოლურად დაიხურა, რადგან მესამე თავი საკვირაო კანონს წარმოადგენს. ნაბუქოდონოსორის მუსიკა წარმოადგენს იმ მელოდიას, რომლის გალობაც ტვიროსის მეძავმა შემდეგ იწყო დედამიწის მეფეთა წინაშე იმ სიმბოლური სამოცდაათი წლის დასასრულს, რომლის განმავლობაშიც იგი დავიწყებული იყო.

და იქნება იმ დღეს, რომ ტვიროსი დავიწყებულ იქნება სამოცდაათი წელი, ერთი მეფის დღეებისამებრ; ხოლო სამოცდაათი წლის დასასრულს ტვიროსი იმღერებს, ვითარცა მეძავი. აიღე ქნარი, მოიარე ქალაქი, შენ, დავიწყებულ მეძავო; ტკბილად დაუკარი, მრავალი გალობა იგალობე, რათა გაგიხსენონ. და იქნება სამოცდაათი წლის დასასრულს, რომ უფალი მოიხილავს ტვიროსს, და იგი დაუბრუნდება თავის საზღაურს და იმეძავებს ქვეყნიერების ყველა სამეფოსთან, მთელი დედამიწის პირზე. ესაია 23:15–17.

და უაიტი სამი ანგელოზის უწყებას სამ გამოცდად განსაზღვრავს.

„ბევრმა, ვინც პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებათა გავლენით გამოვიდა სიძის შესახვედრად, უარყო მესამე — უკანასკნელი გამომცდელი უწყება, რომელიც უნდა მიეცეს წუთისოფელს; და მსგავსი პოზიცია იქნება დაკავებული მაშინაც, როცა უკანასკნელი მოწოდება გაისმის.“ Review and Herald, October 31, 1899.

რამდენიმე მოწმის საფუძველზე, დანიელის წიგნის მეორე თავი მეორე ანგელოზის უწყებაა. პირველი ანგელოზის გაძლიერების ისტორიიდან სამსჯავრომდე პერიოდი არის ის ისტორია, რომელიც წარმოდგენილია დანიელის ტყვეობის სამოცდაათი წლით. დანიელის ლოცვის კონტექსტი მეორე თავში მიმდინარეობს ამ სამოცდაათი წლის ფარგლებში, რაც „შვიდი ჟამის“ სიმბოლოა.

მეცხრე თავის ლოცვა იწყება სამოცდაათი წლის პირდაპირი მოხსენიებით. ორივე ლოცვის წინასწარმეტყველური გარემო იდენტურია. ისინი ერთი და იმავე ლოცვის სხვადასხვა მხარეს წარმოადგენენ, თუმცა ორივე მოთავსებულია „შვიდი ჟამის“ იმავე გარემოში და ორივე შეესაბამება „ლოცვის“ იმ ნიშნულს, რომელიც უკანასკნელი დღეების ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიაში მდებარეობს.

როდესაც დანიელი მეცხრე თავში ლოცულობს, იგი წინასწარმეტყველურ „გარდამავალ პერიოდში“ იმყოფება ბაბილონის სამეფოდან მიდიელთა და სპარსელთა სამეფომდე. ეს გარდამავალი წერტილი აგრეთვე არის ერთგვარი სასაზღვრო ნიშანი, და იგი ასევე ემთხვევა იმავე გარდამავალ წერტილს მესამე ანგელოზის მოძრაობაში, როდესაც ღვთის ხალხი ქუჩაში „ლაოდიკიელებად“ კვდება და სამარხიდან „ფილადელფიელებად“ გამოდის. პირველი ანგელოზის მოძრაობის გარდამავალი წერტილი თანხვედება როგორც დანიელის გარდამავალ წერტილს, ისე მესამე ანგელოზის მოძრაობას, და სამივე უშუალოდ არის დაკავშირებული ლევიანთა წიგნის ოცდამეექვსე თავის „შვიდ ჟამთან“. ფილადელფიიდან ლაოდიკიაზე გადასვლა მილერიტულ მოძრაობაში მოხდა 1856 წელს „შვიდი ჟამის“ შესახებ „ახალი ნათლის“ მოსვლით, და შემდგომ 1863 წელს „შვიდი ჟამის“ სრული უარყოფით. დანიელს მეცხრე თავში, პირველი ანგელოზის მოძრაობას მილერიტულ პერიოდში და მესამე ანგელოზის მოძრაობას ჩვენს დროში, ყველას აქვს გარდამავალი წერტილი, რომელიც ერთმანეთს ემთხვევა, და სამივე გარდამავალი წერტილი დადგენილია „შვიდი ჟამის“ კონტექსტში.

გამოცდის პროცესის ისტორიაში დანიელი წარმოადგენს მაცნეს, რომელსაც ეძლევა ნათელი და რომელსაც იგი პირველად თავის სამ თანმხლებთან უზიარებს; ამგვარად

იგი წინასწარმეტყველურად განასახიერებს „ელიას“ როლს, რომელიც არის „ხმა მლაღადებლისა უდაბნოსა შინა“.

დანიელის მეორე თავის „საიდუმლო“ ცხადყოფს, რომ ბიბლიური წინასწარმეტყველების მერვე სამეფო შვიდ სამეფოთაგან არის. როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოთა პირველი წარმოდგენა, ამდენად იგი უკავშირდება ბიბლიური წინასწარმეტყველების სამეფოთა უკანასკნელ წარმოდგენას, რომელიც გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში გვხვდება. მერვე სამეფო, როგორც „შვიდთაგან“ წარმომდგარი წინა სამეფოებიდან, მიუთითებს გარდამავალ წერტილზე, რომელიც აყალიბებს თანამედროვე ბაბილონს, როგორც გველეშაპის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის სამმაგ კავშირს. ნაბუქოდონოსორის ხატების-სიზმარი საბოლოოდ წინასწარმეტყველური ისტორიის მერვე მიწიერ სამეფოს განსაზღვრავს.

სამეფო ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში მხეცია; ამიტომ, ნაბუქოდონოსორის ქანდაკების შესახებ სიზმრით წარმოდგენილი ჭეშმარიტება არის პირველი მინიშნება საბოლოო მხეცზე, როგორც ეს გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავშიც არის იდენტიფიცირებული. მამასადამე, ნაბუქოდონოსორის სიზმარი საბოლოო ჯამში მერვე და უკანასკნელი მხეცის ხატის სიზმარია. ეს არის „მხეცის ხატის“ სიზმარი.

ეს თავისთავად არის იმ მნიშვნელობის დადასტურება, რომ აღიარებულ იქნეს გარდამავალი წერტილი, რომელიც მესამე ანგელოზის მოძრაობაში ხდება; თუმცა „საიდუმლო“ აგრეთვე არის ის გასაღები, რომელიც აერთიანებს და ამყარებს ბევრ იმ საკითხს, რასაც წინა სტატიები განსაზღვრავდა 2020 წლის 18 ივლისის შემდგომი ისტორიის შესახებ. იმ სტატიებში წარმოდგენილი იყო, რომ თითოეული წმინდა რეფორმაციული მოძრაობის ოთხი სასაზღვრო ნიშანი, რომლებიც წარმოდგენილია დანიელის ტყვეობის სამოცდაათი წლით, მუდამ ერთსა და იმავე თემას ატარებს.

ქრისტეს დროს არსებული ის ოთხი საგზაო ნიშანი განთავსებული იყო „სიკვდილისა და აღდგომის“ კონტექსტში. პირველი საგზაო ნიშანი, რომელიც პირველი უწყების ძალმოსილებას წარმოადგენდა, იყო ქრისტეს ნათლობა — სიკვდილისა და აღდგომის სიმბოლო. მეორე საგზაო ნიშანი, რომელიც იმ ისტორიის პირველ იმედგაცრუებას წარმოადგენს, იყო ლაზარეს სიკვდილი და აღდგომა. მესამე საგზაო ნიშანი იყო იერუსალიმში დიდებით შესვლა, რომელიც შუალამის ღაღადს წარმოადგენდა. ქრისტე მიდიოდა თავისი სიკვდილისა და აღდგომისკენ, და ლაზარე, სიკვდილისა და აღდგომის ცოცხალი წარმომადგენელი, წინ უძღოდა მსვლელობას. ლაზარე ასევე ამტკიცებს, რომ შუალამის ღაღადის გამოცხადების დროს ღვთის ერი „იბეჭდება“.

„ეს გვირგვინოსანი სასწაული, ლაზარეს აღდგინება, უნდა გამხდარიყო ღვთის ბეჭედი მის საქმეზე და მის ღვთაებრიობის პრეტენზიაზე.“ ქრისტეს ცხოვრება, 529.

სამსჯავროს მეოთხე გზამკვლევი იყო ჯვარი, რომელიც ასევე იყო სიკვდილი და აღდგომა. ამ ოთხი გზამკვლევის პერიოდი წარმოდგენილია დანიელის სამოცდაათწლიანი ტყვეობით.

მილერიტა ისტორიაში თემა იყო „დღე-წლის პრინციპი“, ხოლო 1840 წლის 11 აგვისტო ამ პრინციპის დადასტურება იყო. პირველი იმედგაცრუება იყო „დღე-წლის პრინციპის“ არასწორი გამოყენების შედეგი. შუალამის ძახილი იყო „დღე-წლის პრინციპის“ სრულყოფა ოცდასამას-წლიანი წინასწარმეტყველებისა და ოცდახუთას ორასოცი-წლიანი წინასწარმეტყველების კავშირში, შემდეგ კი საგამომძიებლო სამსჯავრო დაიწყო, როდესაც ეს „დღე-წლის“ წინასწარმეტყველებები აღსრულდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს. მილერიტა ისტორიაში ოთხივე სასაზღვრო ნიშნის თემა იყო „დღე-წლის პრინციპი“. ამ ოთხი სასაზღვრო ნიშნის პერიოდი წარმოდგენილია დანიელის სამოცდაათწლიანი ტყვეობით.

მეფე დავითის დღეებში თემა იყო „ღვთის კიდობანი“. როდესაც დავითი ძალაუფლებით აღიჭურვა, მან მაშინვე განიზრახა კიდობნის დავითის ქალაქში მოტანა.

და დავითმა განაგრძო წინსვლა და დიდდებოდა, და ცაბაოთ უფალი ღმერთი იყო მასთან. 2 მეფეთა 5:10.

პირველი იმედგაცრუება მაშინ მოხდა, როდესაც უზამ შესცოდა კიდობანზე ხელის შეხებით. მესამე გზამკვლევი ნიშანი იყო მაშინ, როდესაც დავითმა შეიცნო, რომ უფალს ეკურთხებინა გეთელი ობედედომის სახლი, სადაც კიდობანი ინახებოდა უზას ურჩობის შემდეგ. შემდეგ დავითი წავიდა და წამოიღო კიდობანი, რათა თავისი ტრიუმფალური შესვლით შესულიყო იერუსალიმში (მხოლოდ იმისთვის, რომ მის ცოლს გამოევიდნა დაუჯერებელი რისხვა და „იმედგაცრუება“ დავითის შესვლის გამო). ამ ოთხივე გზამკვლევი ნიშანი წარმოდგენილია კიდობნით. ამ ოთხი გზამკვლევი ნიშნის პერიოდი წარმოდგენილია დანიელის ტყვეობის სამოცდაათი წლით.

2001 წლის 11 სექტემბერს „მესამე ვაის“ ისლამი გათავისუფლდა, შემდეგ კი შეიკავა. 2020 წლის 18 ივლისი იყო წარუმატებელი წინასწარმეტყველება ისლამის როლის შესახებ. უწყება, რომელსაც მკვდარი, გამხმარი ძვლები სიცოცხლეში მოჰყავს, მოდის „ოთხი ქარიდან“, რომლებიც ისლამის სიმბოლოა და შუალამის ღაღადის უწყებას წარმოადგენს. ეროვნული ნგრევა, რომელიც ამერიკის შეერთებულ შტატებში კვირა დღის კანონის ეროვნული განდგომილების შემდეგ დგება, გამოწვეულია „მესამე ვაის“ ისლამით. ამ ოთხი ნიშნის პერიოდი წარმოდგენილია დანიელის სამოცდაათწლიანი ტყვეობით.

პირველი ანგელოზის მოძრაობა წარმოადგენს მესამე ანგელოზის მოძრაობას, ხოლო მილერიტულ ისტორიაში შუალამის ღაღადის უწყება იყო იმ მცდარი წინასწარმეტყველების შესწორება, რომელმაც პირველი იმედგაცრუება წარმოშვა.

იმედგაცრუებულებმა წმიდა წერილებიდან დაინახეს, რომ ისინი დაყოვნების ჟამში იყვნენ და რომ მოთმინებით უნდა დალოდებოდნენ ხილვის აღსრულებას. იგივე მტკიცებულებამ, რომელმაც ისინი 1843 წელს თავიანთი უფლის მოლოდინში მიიყვანა, 1844 წელსაც მის მოლოდინს აღუძრავდა. Early Writings, 247.

ნეშვილზე ისლამური თავდასხმის იგივე მტკიცებულება არის ნეშვილზე იმ თავდასხმის მტკიცებულებაც, რომელიც კვირადღის თაყვანისცემის აღსრულების პასუხად მოხდება. წინასწარმეტყველების სულის წერილები არასოდეს მარცხდება. ნეშვილზე თავდასხმის წინასწარმეტყველება წინასწარმეტყველების სულის წერილებშია გადმოცემული. ნეშვილის წინასწარმეტყველება აღსრულდება, მაგრამ ნეშვილზე თავდასხმის წინასწარმეტყველება დაეფუძნება ადრე ჩამოყალიბებული წინასწარმეტყველების შესწორებას, როგორც ეს მილერიტთა ისტორიაში იყო. იგი მეოთხე საგზაო ნიშნულზე აღსრულდება, რომელიც „სამსჯავროს“ წარმოდგენი ნიშნულია.

იესო ყოველთვის დასასრულს დასაწყისით ასახავს, და 2001 წლის 11 სექტემბრის პირველი ნიშანსვეტი ისლამის მიერ განხორციელებული თავდასხმა იყო; ამიტომ, კვირა-კანონის სამსჯავროს ჟამს ნეშვილზე ისლამური თავდასხმა მოხდება. სავსებით შესაძლებელია, რომ ეს სხვა სამიზნეებსაც მოიცავდეს, მაგრამ შუალდამის ძახილის უწყება არის უწყება, რომელიც იმ უწყების შესწორებას წარმოადგენს, რომელმაც პირველი იმედგაცრუება წარმოშვა. პირველი იმედგაცრუება გამოწვეული იყო იმ ცოდვით, რომ წინასწარმეტყველებას დროითი ელემენტი მიესადაგა, და არა ელენ უაითის სიტყვებით.

მნიშვნელოვანია შევიცნოთ, რომ ის ოთხი ნიშნული, რომლებიც პირველი უწყების „გაძლიერებიდან“ იწყება (რაც დანიელის წიგნში სიმბოლური სამოცდაათი წლის დასაწყისში ხდება), ყოველთვის იმართება ერთი და იმავე თემით. თუ თქვენ 2001 წლის 11 სექტემბერი წინასწარმეტყველების აღსრულებად მიიღეთ, თქვენ წინასწარმეტყველურად შეჰამეთ „დაფარული წიგნი“. ძალიან ცოტამ თუ მიიღო სინამდვილეში ეს ჭეშმარიტება, მაგრამ იყვნენ ზოგიერთნი, რომლებიც, დანიელის მსგავსად, გულში განიზრახავდნენ, რომ ბაბილონის საკვებით არ შებილწულიყვნენ. თუმცა არიან ისეთნიც, რომლებიც აღიარებენ, რომ 2001 წლის 11 სექტემბერი წინასწარმეტყველების აღსრულება იყო, მაგრამ ამტკიცებენ, რომ ეს ისლამი კი არა, ბუშების ოჯახი, ან გლობალისტები, ან იეზუიტები, ან CIA, ან ამ ჩვეულებრივ ექვმიტანილთა რაიმე კომბინაცია იყო, რომელთაც თანამედროვე შეთქმულების თეორეტიკოსები ხშირად მოიხმობენ. როგორც ალფა და ომეგა, იესო დასასრულს დასაბამით წარმოაჩენს; ამიტომ, თუ ჩვენ არასწორად გვესმის, რა იყო წინასწარმეტყველურად წარმოდგენილი 2001 წლის 11 სექტემბერს, ჩვენ ვანადგურებთ ჩვენს უნარს, სწორად განვმიჯნოთ წინასწარმეტყველური „ჭეშმარიტების“ სიტყვა.

მილერიტული ისტორიის პირველ ცნობაში „გაძლიერება“ იყო მეორე ვაების ისლამი, და ეს გაძლიერება წინასახედ წარმოადგენდა იმ გაძლიერებას, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს განხორციელდა მესამე ვაების ისლამის მიერ.

ისლამი პირველ სასაზღვრო ნიშნულზე, უკანასკნელ სასაზღვრო ნიშნულზეც ისლამს ამოიცნობს. უკანასკნელი სასაზღვრო ნიშნული წარმოადგენს სამსჯავროს, და შეერთებული შტატები განისჯება კვირის კანონის დროს. ეს არის ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავის მეორე უწყება, რომელიც მკვდრებს სიცოცხლეს უბრუნებს, და ეს უწყება არის მესამე სასაზღვრო ნიშნულის უწყება, რომელიც არის შუალდამის ძახილი. ეს

არის დაბეჭდვის უწყება, როგორც ამას ტიპოლოგიურად წარმოაჩენს ქრისტეს დიდებით შესვლა, როდესაც იგი „ვირზე“ იყო ამხედრებული — ისლამის სიმბოლოზე. შუალამის ძახილის, დაბეჭდვის უწყება, ისლამის მიერ მიიტანება.

უთხარით სიონის ასულს: აჰა, შენი მეფე მოდის შენთან, მშვიდი, და ზის სახედარზე და ჩოჩორზე, სახედრის ნაშიერზე. მათე 21:5.

ეზეკიელის მეორე წინასწარმეტყველება მოდის „ოთხი ქარიდან“, რაც ისლამის სიმბოლოც არის. ამ ჭეშმარიტების შესახებ სიცხადე სრულიად აუცილებელია, რადგან უწყება, რომელიც შუალამის ღაღადია, არის უწყება, რომელიც მესამე ვაიის ისლამს ასახელებს იმ ძალად, რომელსაც კვირადღის კანონთან დაკავშირებით შეერთებულ შტატებზე მოაქვს სამსჯავრო და რომელიც იწვევს იმ ეროვნულ დაღუპვას, რაც დადგენილებას მოსდევს.

გამოცხადების შვიდი საყვირი იყო ღვთის სამსჯავროები როგორც წარმართული რომის, ისე პაპური რომის მიერ კვირა დღის თავყვანისცემის იძულებით დამკვიდრებაზე.

1. პირველი ოთხი საყვირი მოეწვინა წარმართულ რომს მას შემდეგ, რაც კონსტანტინემ 321 წელს პირველი საკვირაო კანონი ძალაში შეიყვანა.
2. მეხუთე და მეექვსე საყვირები (რომლებიც ასევე ისლამის პირველი და მეორე ვაებებია) იყო ღვთის სასჯელები პაპის რომის წინააღმდეგ, ორლენის კრებაზე, 538 წელს, დადგენილი პაპური საკვირაო კანონის გამო.
3. მეშვიდე საყვირი (რომელიც ისლამის მესამე ვაია) არის ის განკითხვა, რომელიც უახლოეს მომავალში დაატყდება შეერთებულ შტატებს, როდესაც იგი საკვირაო თავყვანისცემას აიძულებს.

მესამე ვაის ისლამი წარმოადგენს 2001 წლის 11 სექტემბრის პირველ საზღვრისნიშანს. ისლამის მიერ ნეშვილზე თავდასხმის შესახებ ჩაუმდგარი წინასწარმეტყველება 2020 წლის 18 ივლისს წარმოადგენს პირველ იმედგაცრუებას, მეორე საზღვრისნიშანს. ისლამის „ოთხი ქარის“ უწყება, როგორც იგი წარმოდგენილია ეზეკიელის მეორე წინასწარმეტყველებაში, ოცდამეშვიდე თავში, წარმოადგენს შუალამის ღაღადს, მესამე საზღვრისნიშანს, და შემდეგ მეოთხე საზღვრისნიშანს — 2020 წლის 18 ივლისის ჩაუმდგარი წინასწარმეტყველების აღსრულებას კვირის კანონის დროს. ესენია ოთხი წინასწარმეტყველური საზღვრისნიშანი, რომლებიც ხდება ას ორმოცდაოთხი ათასის წინასწარმეტყველურ ისტორიაში, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელის სამოცდაათწლიანი ტყვეობით.

შუალამის ღაღადის გზავნილის აღიარება იმ „საიდუმლოს“ უმთავრესი ელემენტია, რომელიც სახით გამოცხადა დანიელს, როცა იგი ლოცულობდა ნაბუქოდონოსორის ქანდაკების სიზმრის გასაგებად. მისი ლოცვა არის ნიშნული, რომელიც მდებარეობს გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმის სიკვდილის სამი-ნახევარი დღის დასასრულს. დანიელის ლევიანნი ოცდაექვსის ლოცვა, როგორც იგი მეცხრე თავშია ჩაწერილი, იყო დარიოსის პირველ წელს. ეს მის ლოცვებს გარდამავალ წერტილებში ათავსებს.

მილერიტულ ისტორიაში გარდამავალი მომენტი იყო 1856 წელი, როდესაც ჯეიმსისა და ელენ უაითის თანახმად, მილერიტულმა მოძრაობამ ფილადელფიიდან ლაოდიაში გადაინაცვლა. იმავე წელს „ახალი ნათელი“ „შვიდ ქამთა“ შესახებ გამოჩნდა ჰაირამ ედსონის Review and Herald-ის სტატიებში, მაგრამ 1863 წელს („შვიდი ქამის“ შემდეგ) „შვიდი ქამი“ სრულიად იქნა უარყოფილი. დანიელმა ილოცა „ლოცვა“, რომელიც განსაზღვრულია როგორც „საშუალება“ „შვიდი ქამის“ „გაფანტვისთვის“ ბიბლიური წინასწარმეტყველების პირველ და მეორე სამეფოებს შორის არსებულ გარდამავალ მომენტში.

სამნახევარი არის სიმბოლო ათას ორას სამოცი წლისთვის, რომელიც თავის მხრივ „შვიდი ქამის“ სიმბოლოა. 2020 წლის 18 ივლისს Future for America-ს ლაოდიაში მოძრაობა გამოავლინა აჯანყება ღვთის ბრძანების წინააღმდეგ, რომ არასოდეს აღარ დაეკიდათ წინასწარმეტყველური უწყება დროს. ამის შემდეგ მოძრაობა „მოკლულ“ და „გაფანტულ“ იქნა გამოცხადების მეთერთმეტეს ქუჩაზე, რომელიც ეზეკიელის გამხმარი მკვდარი ძვლების ველზე გადის. იმ „გაფანტვის“ ქამის დასასრულს, რომელიც ასევე არის ათი ქალწულის იგავის „დაყოვნების ქამი“, მათ ახლა თავიანთი სამარხებიდან უხმოვენ „ხმით მღალაღებლისა“ „უდაბნოს“ შიგნიდან, „სამნახევარი“ დღის განმავლობაში.

როგორც მილერიტებმა ბოლოს და ბოლოს შეიცნეს, რომ მაშინ იმყოფებოდნენ მათეს ოცდამეხუთე თავისა და აბაკუმის მეორე თავის „დაყოვნების ქამში“, ასევე „ორი მკვდარი მოწმისა“ მოეთხოვება, რომ შეიცნონ, სად არიან, როდესაც „ხმაი მღალაღებლისა უდაბნოსა შინა“ იღალაღებს. მათ უნდა შეიცნონ, რომ „გაფანტულნი“ არიან. ეს შეცნობა არის მოწოდება „ლოცვისაკენ“, მაგრამ არა უბრალოდ ლოცვისაკენ; ეს არის მოწოდება დანიელის ლევიანთა ოცდამეექვსე თავის ლოცვისაკენ. ამ განსაზღვრული ლოცვის გარეშე არ არის გამოცოცხლება. ეს გამოცოცხლება აღნიშნავს გარდამავალ წერტილს ლაოდიაიდან ფილადელფიამდე და წარმოშობს შვიდთაგან მერვე არსების წინასწარმეტყველურ მოვლენას, როგორც ეს დადასტურებულია ნაბუქოდონოსორის ქანდაკებით დანიელის მეორე თავში.

როცა ის ლოცვა სინანულისა და აღსარებისა აღსრულდება, აღთქმა ის არის, რომ ღმერთი მაშინ გაიხსენებს თავის აღთქმას და შეკრებს თავის გაფანტულ ხალხს. ეზეკიელის პირველმა წინასწარმეტყველებამ ძვლები ერთად შეკრიბა, ხოლო შემდეგ მისმა წინასწარმეტყველებამ „ოთხი ქარის“ შესახებ ახლად შობილნი „ფილადელფიელნი“ გარდაქმნა ძლიერ მხედრობად... ძლიერ მხედრობად, რომელიც, გამოცხადების მეთერთმეტის თანახმად, შემდეგ უნდა „ამაღლებულიყო ზეცად“ „ანგელოზთა ღრუბელთან“ ერთად. ისინი შემდეგ უფლის „ნიშანია“.

დანიელის მეორე თავის „საიდუმლო“, რომელსაც ახლა იუდას ტომის ლომი ამჟღავნებს, ადასტურებს „შვიდთაგან მერვის“ ფენომენს... და დანიელის მეორე თავის ყოველი სხვა წინასწარმეტყველური ელემენტიც შეესაბამება გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმის წინასწარმეტყველურ მიმდევრობას. გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმე „დროშად აღიმართებიან“ იმავე „ქამს“, როდესაც საკვირაო კანონი დგება, რადგან ისინი აღიმართებიან გამოცხადების მეთერთმეტე

თავის „დიდ მიწისძვრაზე“. „დიდი მიწისძვრა“ ქალაქის მეათედ ნაწილს ანადგურებს, ხოლო შეერთებული შტატები „ათი მეფის“ შორის მთავარი მეფეა, ისევე როგორც საფრანგეთი იყო, როდესაც საფრანგეთის რევოლუციის „მიწისძვრამ“ საფრანგეთი აღგავა გამოცხადების მეთერთმეტე თავის აღსრულებით.

იმ მიწისძვრის სრული აღსრულება სრულდება „დედამიწის“ მხეცზე, ხოლო კვირის კანონი დედამიწის მხეცის სამეფოში იწვევს შერყევას. გამოცხადების მეთერთმეტე თავის „მიწისძვრის“ სრული აღსრულება არის კვირის კანონი, როდესაც „დედამიწის“ მხეცი „ირყევა“ და ეროვნულ განდგომილებას ეროვნული დაღუპვა მოსდევს. იმ ჟამს ორი მოწმე „ნიშნად აღიმართებიან“. ისინი „ღრუბლებში ადიან ზეცად“, როგორც ქრისტე ამაღლდა ზეცაში უკანასკნელად. მისი უკანასკნელი სიტყვები მოწაფეებისადმი, რომლებიც წინასახედ წარმოადგენენ ღვთის ხალხს უკანასკნელ დღეებში, და რომელნიც ასევე ნიშნად ზეცად უნდა აღიმართონ, მოციქულთა საქმეთა წიგნშია ჩაწერილი.

და უთხრა მათ: თქვენთვის არ არის მოცემული, იცოდეთ ჟამნი ან დროებანი, რომლებიც მამამ თავის ხელმწიფებაში დაადგინა. არამედ თქვენ მიიღებთ ძალას, როდესაც სულიწმიდა გადმოვა თქვენზე; და იქნებით ჩემი მოწმეები იერუსალიმში, მთელს იუდეაში, სამარიაში და ქვეყნის კიდემდე. და ეს რომ თქვა, მათ თვალწინ ამაღლდა, და ღრუბელმა წარიტაცა იგი მათ თვალთაგან. საქმეები 1:7-9.

ისინი, რომელნიც „დროშა-სანიშნად“ უნდა იყვნენ, უნდა განერიდონ „ჟამთა და დროებათა“ გამოყენებას, თუ სურთ, რომ მიიღონ სულიწმიდის ძალა „დროშა-სანიშნის“ საქმის აღსასრულებლად.

„საიდუმლო“, რომელიც დანიელს მეორე თავში გამოეცხადა, არის იესო ქრისტეს გამოცხადების საიდუმლო, რომელიც იხსნება უშუალოდ მადლის დროის დახურვის წინ. ეს „საიდუმლო“ მოიცავს „დაფარულ ისტორიას“ „შვიდი ქუხილისას“. ეს ისტორია აგებულია ებრაულ სიტყვაზე, რომელიც შეიქმნა ებრაული ანბანის პირველი, მეცამეტე და უკანასკნელი ასოების შეერთებით. როცა ეს ასოები ერთიანდება, ისინი ქმნიან ებრაულ სიტყვას „ქემმარიტება“. იესო არის „ქემმარიტება“, რომელიც ასევე არის პირველი და უკანასკნელი. ეს სამი ასო წარმოადგენს ყოველი დიდი რეფორმაციული მოძრაობის სტრუქტურას, რადგან ისინი წარმოადგენენ პირველ, მეორე და მესამე ანგელოზებს. ისინი წარმოადგენენ განწმენდის სამსაფეხურიან პროცესს, რომელიც დანიელის მეთორმეტე თავში არის წარმოდგენილი როგორც „განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცდებიან“. ეს სამსაფეხურიანი გამოცდისა და განწმენდის პროცესი ორ ათეულ წელზე მეტი ხნის განმავლობაში იყო წარმოდგენილი Future for America-ს მიერ, მაგრამ ახლა უკვე დადგენილია, რომ იგი წარმოადგენს „დაფარულ ისტორიას“ წმინდა რეფორმაციულ ხაზებში. ეს „დაფარული ისტორია“ არის „შვიდი ქუხილის“ სრულყოფილი აღსრულება, რომლებიც აქამდე იყო დაბეჭდილი, უშუალოდ მადლის დროის დახურვის წინ.

დიდი ხანია ცნობილია, რომ შვიდი ქუხილი წარმოადგენს „იმ მოვლენათა განმარტებას, რომლებიც პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებათა ქვეშ მოხდა“, და

ასევე წარმოადგენს „მომავალ მოვლენებს, რომლებიც თავიანთი თანამიმდევრობით უნდა გამჟღავნდეს“. ახლა „ჭეშმარიტების“ გამოცხადების მეშვეობით გახდილი ცნობილია, რომ რეფორმის ხაზის უკანასკნელი სამი ნიშნული არის შვიდი ქუხილის „დაფარული ისტორია“. ეს ნიშნულები იწყება „პირველი“ იმედგაცრუებით და მთავრდება „უკანასკნელი“ იმედგაცრუებით. შუა ნიშნული არის შუალამის ძახილი. პირველი იმედგაცრუება აღნიშნავს „დაყოვნების დროის“ დასაწყისს, რომელიც მთავრდება შუალამის ძახილზე. შუალამის ძახილის უწყება მთავრდება „სამსჯავროზე“, სადაც აღინიშნება უკანასკნელი იმედგაცრუება.

დანელის წიგნის მეორე თავში პირველი იმედგაცრუება იყო დანელის გაცნობიერება იმისა, რომ იგი მოქცეული იყო „სიკვდილის ბრძანების“ ქვეშ. შემდეგ მან ითხოვა „დრო“, რითაც აღნიშნა „დაყოვნების დროის“ დასაწყისი. ამან მიიყვანა იგი „საიდუმლოს“ შეცნობამდე, რაც შუალამის ღაღადის უწყებაა, რომელიც შემდეგ წარედგინა ნაბუქოდონოსორს, რათა მას „განესაჯა“ დანელის უწყება.

დანელის მიერ წარმოდგენილი სიზმრისა და მისი განმარტების შესახებ ნაბუქოდონოსორის „განაჩენი“ აღნიშნავს იმ სამ სასაზღვრო ნიშანს შორის მესამეს, რომლებიც შვიდი გრგვინების „დაფარულ ისტორიას“ წარმოადგენენ. ეს განაჩენი ასევე ასახულია დანიელის მესამე თავში, რომელიც გამოხატავს იმ პრინციპს, რომელიც მტკიცედ არის გამოყენებული დანიელისა და გამოცხადების წიგნებში; ეს პრინციპია — „გაიმეორე და განავრცე“.

მესამე თავს მომდევნო სტატიაში განვიხილავთ, მაგრამ აქვე აღსანიშნავია, რომ მესამე თავის მესამე გზამნიშვნელის სამსჯავრო მიუთითებს უკანასკნელ იმედგაცრუებაზე, რომელიც პირველი იმედგაცრუებით იყო ტიპობრივად წარმოდგენილი. შვიდი ქუხილის „დაფარული ისტორია“ გამოყოფს სამ გზამნიშვნელს, იწყება და მთავრდება იმედგაცრუებით. დანიელის მეორე თავში პირველი იმედგაცრუება დაკავშირებულია ნაბუქოდონოსორის მიერ გამოცემულ „სიკვდილის დადგენილებასთან“, ხოლო მესამე თავში უკანასკნელი იმედგაცრუება დაკავშირებულია ნაბუქოდონოსორის მიერ გამოცემულ სხვა „სიკვდილის დადგენილებასთან“.

„ორი მოწმის“ „დაფარული ისტორია“, რომლებიც წარმოადგენს მოძრაობას Future for America, წარმოადგენს 2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუებას. შემდეგ დაიწყო „დაყოვნების დრო“, რომელიც წარმოდგენილია გამოცხადების მეთერთმეტე თავში „სამნახევარი დღით“. იმათი გამოღვიძება და აღდგომა, ვინც „მოკლულნი იყვნენ ქუჩებში“ იმ მხეცის მიერ, რომელიც „უფსკრულიდან“ ამოვიდა, კონკრეტულად არის გაშლილი ღვთის წინასწარმეტყველურ სიტყვაში; მაგრამ მარტივ დონეზე, როცა ორი მოწმე იღვიძებს, ისინი იგებენ დანიელის მეორე თავში წარმოდგენილ „საიდუმლოს“.

ეს „საიდუმლო“ არის შუალამის ღაღადის უწყება, რომელსაც ისინი შემდეგ აცხადებენ დანიელის მესამე თავის დრომდე, როდესაც მოახლოებული საკვირაო კანონი მოიწვეს და უკანასკნელი იმედგაცრუება დადგება. პირველი იმედგაცრუება განიცადეს მათ, ვინც „დანიელად“ არიან წარმოდგენილნი, 2020 წლის 18 ივლისს. უკანასკნელ იმედგაცრუებას განიცდის „ათი მეფის“ წინამძღოლი, რომელიც არის შეერთებული

შტატები, რადგან ეროვნული განდგომილება ისლამისაგან მომდინარე ეროვნულ დაღუპვას შემოიყვანს.

დანიელის მეორე თავის შეჯამებასა და დასკვნას მომდევნო სტატიაში დავასრულებთ.

„სატანამ მსოფლიო ტყვედ ჩაიგდო. მან შემოიღო კერპთაყვანისმცემლური შაბათი და, როგორც ჩანს, მას დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს. მან ქრისტიანული სამყაროს თაყვანისცემა უფლის შაბათისგან ამ კერპთაყვანისმცემლურ შაბათზე გადაატანა. მსოფლიო თავს უხრის ტრადიციას, ადამიანთა მიერ შექმნილ მცნებას. როგორც ნაბუქოდონოსორმა დურას ველზე თავისი ოქროს ქანდაკება აღმართა და ამგვარად საკუთარი თავი აღამაღლა, ასევე სატანაც აღამაღლებს საკუთარ თავს ამ ცრუ შაბათში, რომლისთვისაც მან ზეცის სამოსელი მიითვისა.“ Review and Herald, March 8, 1898.